

[Anker Lau.]

vi fik disse oplysninger og den orientering som baggrund for det arbejde, vi skal udføre.

Dernæst må jeg beklage — jeg har vist gjort det før — at det ærede medlem hr. Chr. Christiansen har den opfattelse, at når en handelsmand taler fra denne talerstol, taler han på handelens vegne. Det gør han ikke i dette tilfælde og har aldrig gjort det, og det er heller ikke meningen, at de forskellige, der taler fra denne talerstol, skal tale på andres end deres egne og deres partis vegne — jeg går ud fra, at det ærede medlem har den samme opfattelse — ellers kan det nemlig farve de ting, man gør, på en måde, så man — som det ærede medlem hr. Rimstad var inde på — varetager særinteresser, og det er ikke hensigten for nogen af os.

Jeg forstår i øvrigt ikke det ærede medlem hr. Rimstads udtalelser i den retning vedrørende mit parti. Nu kan man jo altid danne sig sine meninger, som man har lyst til det. Men jeg er da helt klar over — jeg mener heller ikke, at andre er i tvivl, vi er sikkert alle ganske klar over — virkningerne af denne lov såvel for produktion som for eksport og import. Men når vi danner os en opfattelse af, hvad der er rigtigt at gøre, bygger vi den jo op ud fra en idémæssig indstilling til de økonomiske problemer, og denne indstilling er forskellig hos de forskellige ordførere. Men derfor skal man ikke nødvendigvis gå ud fra, at de, der har en anden mening end man selv, varetager særinteresser.

Weikop: Jeg lyttede meget nøje til det ærede medlem hr. Rimstads tale; jeg prøvede på, om jeg kunne finde en konklusion, og den tror jeg jeg fandt, nemlig at det ærede medlem hr. Rimstad både er protektionist og liberalist. Det ærede medlem hr. Rimstad ville nemlig gerne liberalisere, men samtidig gik han stærkt ind for restriktioner, vel at mærke — det skal understreges — under hensyn til det, der skulle bevares, under hensyn til det samlede erhvervslivs tarv. Se, nu har jeg været med i mange år under restriktioner, og hvad dertil hørte, og jeg har altid hørt ministre, socialdemokratiske ministre, eller hvem det nu kunne være, sige følgende: vi vil ikke bevare en

restriktion én dag længere, end det er nødvendigt! Men så er spørgsmålet: hvem er det, der skal afgøre, om det er nødvendigt? Bevarelsen af en restriktion inden for produktionen fører altid med sig, at de mennesker, som en liberalisering vil gå ud over, kommer og siger, at denne restriktion kan man ikke ophæve af hensyn til erhvervslivets tarv.

Hvis det ærede medlem hr. Rimstad, der, efter hvad jeg forstår, har gjort historiske studier her, ville se historien lidt igen, ville han se, at hver gang der har været tale om en liberalisering, har det mødt en kolossal modstand, og når så denne liberalisering er blevet gennemført og har virket nogle år, har det stort set vist sig — stort set selvfølgelig; der er nogle virksomheder, der har givet op — men det har stort set vist sig, at produktionen er blevet konkurrencedygtig, og at vi derigennem har fået større styrke til at kunne komme ind i det fællesmarked, der nu er tale om.

Må jeg samtidig sige, at jeg er da også tilhænger af, at der skal vises hensyn, selvfølgelig, det er da klart. Men når jeg er tilbøjelig til at ønske restriktioner væk, er det i virkeligheden for det private erhvervslivs skyld, for enhver kan jo sige sig selv, at restriktioner, som er givet af staten, og hvorved der opnås fordele, næsten altid medfører kontrol fra statens side med de pågældende virksomheder. Jeg foretrækker langt et frit erhvervsliv, selvfølgelig med visse begrænsninger, det skal indrømmes, men jeg foretrækker som helhed et frit erhvervsliv, hvor staten ikke blander sig i de private virksomheders forhold. Det er det synspunkt, jeg har haft.

Jeg skal ikke gå ind på historien om denne lov og toldloven, som jeg forstod det ærede medlem hr. Rimstad havde sat sig meget ind i, og hvorom han endte med at sige, at hvis de uafhængige havde haft sæde i folketinget på det tidspunkt, ville han have stemt derfor. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg stemte ikke derfor af den grund, at man nemlig ikke liberaliserede, således som regeringen havde foreslået, men at man både gennemførte liberalisering og told, og i et sådant tilfælde forstår jeg at det ærede medlem hr. Rimstad ville have sagt nej. Hvis vi får restriktioner, skal vi ikke have den høje told, og